

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/141/2018
Identifikačné číslo spisu:	4110230429
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:4110230429.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ Ľ. L., narodeného XX. XX. XXXX, bývajúceho v A., A. XXX, 2/ Ľ. L., narodenej XX. XX. XXXX, bývajúcej v A., A. XXX, proti žalovanej A. E., narodenej XX. XX. XXXX, bývajúcej v R., H. XX, zastúpenej JUDr. Adrianou Pukaj Kerestešovou, advokátkou so sídlom v Nitre, Štefánikova 30, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, vedenom Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 19C/278/2010, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 26. októbra 2016, sp. zn. 25Co/215/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 20. februára 2013 sp. zn. 19C/278/2010 zrušil podielové spoluvlastníctvo strán sporu k vo výroku bližšie špecifikovaným nehnuteľnostiam a prikázal ich do bezpodielového spoluvlastníctva žalobcov v podiele 1/1. Žalobcom uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanej titulom finančného vyporiadania sumu 8.300 eur a to do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V časti zrušenia a vyporiadania elektrickej prípojky, vzdušnej a plynovej prípojky návrh zamietol a v časti o vyporiadanie príslušenstva nehnuteľností konanie zastavil a rozhodol o trovách konania.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie podala žalovaná odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) v záhlaví označeným rozsudkom tak, že ho v napadnutej časti týkajúcej sa zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zmenil a zrušil podielové spoluvlastníctvo strán sporu k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území B. D. U., obec B. D. U., okres Nitra, zapísaným Okresným úradom Nitra na LV číslo XXXX ako parcely registra "C" evidované na katastrálnej mape parcela číslo XXXX/X. zastavané plochy a nádvoría o výmere 287 m², parcela číslo XXXX zastavané plochy a nádvoría o výmere 48 m², a parcela číslo XXXX zastavané plochy a nádvoría o výmere 71 m², a vyporiadal tak, že do bezpodielového spoluvlastníctva žalobcov prikázal časť označenú v Geometrickom pláne na rozdelenie spoluvlastníctva

parcelné číslo XXXX/X, XXXX, XXXX (nové parcelné číslo XXXX, XXXX) vyhotovenom B. J. E. dňa 23. novembra 2015 a overenom Okresným úradom Nitra, katastrálny odbor dňa 27. novembra 2015 pod číslom 2024/2015, ako novovytvorený pozemok parcela číslo XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 231 m², a do výlučného vlastníctva žalovanej prikázal časť označenú ako novovytvorený pozemok parcela číslo XXXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 175 m². Žalobcom uložil povinnosť titulom vyporiadania zaplatiť žalovanej sumu 512,68 eura do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a rozhodol o trovách konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že sa pokúsil o vyriešenie sporu zmierom tak, že strany sporu v lehote dvoch mesiacov na vlastné náklady zbúrajú sporné domy a odstránia stavebný materiál. Následne by sa sporné parcely rozdelili tak, že z parcely číslo XXXX/X by tá časť, ktorá susedí s parcelou číslo XXXX/X pripadla žalobcom do ich výlučného vlastníctva, a žalovanej by pripadli do výlučného vlastníctva pozemky parcely číslo XXXX, ako aj časť parcely číslo XXXX/X, ktoré susedia s parcelou číslo XXXX. Reálne rozdelenie geometrickým plánom by sa vykonalo tak, aby od príchodu z ulice na parcelu číslo XXXX/X prechádzajúc cez parcelu číslo XXXX/X šírka pozemku zo strany rodinného domu Č. rozdelila na dve rovnaké časti a aby žalobcovia a žalovaná mali rovnakú šírku a zabezpečený prístup a to i nákladnými vozidlami. Strany sporu s uvedeným návrhom súhlasili. Po odstránení sporných rodinných domov odvolací súd ustanovil B. J. E., znalkyňu z odboru geodézie a kartografie, odvetvie geodézia, a uložil jej vypracovať znalecký posudok s geometrickým plánom na reálne rozdelenie nehnuteľností. Z vykonaného dokazovania mal potom preukázané, že nehnuteľnosti, ohľadom ktorých sa žalobcovia domáhali zrušenia podielového spoluvlastníctva strán sporu a jeho vyporiadania sú reálne deliteľné, avšak vzhľadom na stavbu, nachádzajúcu sa na parcele registra C KN číslo XXXX, ktorej strecha presahuje 0,80 m do parcely reg. C číslo XXXX/X, ale nie je možné rozdelenie zodpovedajúce veľkosti spoluvlastníckych podielov. Vzhľadom na účelné využitie rozdeľovaných nehnuteľností tieto rozdelil tak, že do bezpodielového spoluvlastníctva žalobcov prikázal časť označenú v Geometrickom pláne na rozdelenie spoluvlastníctva ako novovytvorený pozemok parcelné číslo XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 231 m², a do výlučného vlastníctva žalovanej prikázal časť označenú ako novovytvorený pozemok parcelné číslo XXXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 175 m². Týmto rozdelením vznikol v prospech žalobcov rozdiel oproti ideálnemu podielu, ktorý vyrovnal peňažným vyporiadaním. Pri určení sumy peňažného vyporiadania žalovanej vychádzal zo Znaleckého posudku č. 19/2012 znalca B. L. H., pričom strany sporu s hodnotou podľa znaleckého posudku súhlasili.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu vo výrokoch o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva podala žalovaná dovolanie. Dovolanie odôvodnila dovolacím dôvodom podľa § 431 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p. alebo Civilný sporový poriadok“) tvrdiac, že súd prvej inštancie jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces [§ 420 písm. f) C. s. p.]. Odvolaciemu súdu vyčítala nedostatok riadneho, dôsledného a presvedčivého odôvodnenia rozhodnutia. Podľa žalovanej odvolací súd dostatočne nevysvetlil prečo považoval nehnuteľnosti za reálne deliteľné s dôrazom na účelné využitie nehnuteľností. Nezaoberal sa tým, že žalovaná nemá reálne zabezpečený prístup k rozdelenému pozemku či už z miestnej komunikácie alebo cestou po cudzom pozemku. Na základe uvedeného potom žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalobcovia vo vyjadrení k dovolaniu žalovanej nesúhlasili s jej tvrdeniami o porušení práva na spravodlivý proces a navrhli, aby dovolací súd dovolanie žalovanej odmietol.

5. Najvyšší súd po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., zaoberal sa bez nariadenia pojednávania jeho prípustnosťou a dospel k záveru, že dovolanie žalovanej je potrebné ako neprípustné odmietnuť. Dovolací súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) uvádza nasledovné:

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.). Dovolanie treba preto považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a

dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami, ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (v tejto súv. por. napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012).

7. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p. V preskúmvanej veci žalovaná odôvodňovala prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) C. s. p.

8. Podľa § 420 písm. f) C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces je treba rozumieť taký nesprávny postup súdu, ktorý sa prejavuje v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, vymykajúcich sa nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca. Podstatou tohto práva je zabezpečiť fyzickým a právnickým osobám možnosť domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty, ktoré im právny poriadok priznáva. Nesprávnym procesným postupom sa rozumie iba faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu. V zmysle § 420 písm. f) C. s. p. je teda relevantný taký nesprávny procesný postup, ktorý vylučuje stranu sporu z realizácie jej procesných oprávnení a ktorý mári možnosť jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Pre procesnú stranu z práva na spravodlivý súdny proces nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom (I. ÚS 50/04, II. ÚS 251/03, IV. ÚS 252/04).

9. Pokiaľ žalovaná namietala, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnené, najvyšší súd predovšetkým pripomína, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo strany sporu na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva totiž aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (napr. III. ÚS 107/07). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Treba zdôrazniť, že len výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje žiadne dôvody alebo neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť a súčasne aj dôvodnosť dovolania podľa § 420 písm. f) C. s. p.

10. Najvyšší súd po preskúmaní veci nezistil, že by v danej veci išlo o takýto extrémny prípad vybočenia z medzí ustanovenia § 393 ods. 2 C. s. p., ktorým by došlo k porušeniu práva žalovanej na spravodlivý proces.

11. Dovolaním napádaný rozsudok totiž uvádza podstatný obsah podanej žaloby, to ako vo veci rozhodol súd prvej inštancie, obsah odvolania žalovanej a vyjadrení žalobcov, výsledky vykonaného dokazovania, rozhodujúci skutkový stav, ako aj relevantné právne posúdenie. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Odvolací súd dal dostatočnú odpoveď, prečo pristúpil k zmene rozsudku súdu prvej inštancie a vyporiadal podielové spoluvlastníctvo rozdelením nehnuteľností, s ktorým rozdelením obe strany sporu súhlasili. Samotná žalovaná na pojednávaní konanom 26. októbra 2016 vyhlásila, že súhlasí so zrušením

a vyporiadaním podielového spoluvlastníctva v zmysle znaleckého posudku B. E. a žiada o vyplatenie náhrady podľa znaleckého posudku B. H.. Podľa obsahu zápisnice o pojednávaní žalovaná netvrdila, že by nemala zabezpečený prístup k novovytvorenej nehnuteľnosti. Odvolací súd nemal preto ani dôvod osobitne sa zaoberať v dôvodoch rozsudku touto otázkou. Žalovaná nedôvodne argumentovala, že rozsudok odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnený; pričom za vadu konania v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalovanej.

12. So zreteľom na uvedené možno uzavrieť, že zo strany žalovanej nebol preukázaný nesprávny procesný postup súdu, ktorým by bola vylúčená z uskutočňovania jej patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) C. s. p.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalovanej odmietol podľa § 447 písm. c) C. s. p.

14. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobcom ich náhradu nepriznal, keďže im žiadne preukázané trovy v dovolacom konaní nevznikli (R 72/2018).

15. Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.